

På söndagen förs fångarna tillbaka hela den långa vägen till Sada. Nya förhör vidtar och behandlingen av dem har nu blivit betydligt hårdare än de första dagarna. Lindøe antecknar: *Tveksamt om våra medfångar lever.* Utanför hörs häftig skottväxling och natten blir orolig: Vid två olika tillfällen slår en kula in i väggen på byggnaden där de hålls fångna.

Måndagen den 8 oktober är Gustafsson lite bättre, men man plågas svårt av ohyra. Det finns fler vakter utanför än tidigare. Ett nytt bombangrepp orsakar stora skador i staden och Lindøe börjar tappa modet: *Stan är död och i morgon blir vi väl överlämnade till vårt eget öde.*

När de båda nästa dag sitter inlåsta och väntar på ytterligare ett bombanfall känner de sig som fångade i en rättfälla. Hela stan verkar ha blivit evakuerad. Så vitt de kan se finns bara de två och tio stycken askarivakter kvar.

Det väntade anfallet kommer till sist och genomförs med både stora och små jetplan. Gustafsson räknar till totalt 38 bomber och Lindøe skriver i sin bok: *En djävlig situation. Staden ska utplånas. Om vi går utanför murarna blir vi skjutna av kabylerna. Vi tar chansen inomhus. Väntar.*

Gustafsson försöker vara optimistisk och säger att han tror att de kommer att vara hemma på lördag. "Jag tippar om tre veckor", kontrar Lindøe med, och tillägger: "Inshallah". Det blir inget mer bombanfall den dan. *Inga gåvor från Nasser idag,* antecknar Lindøe.

På torsdagen kommer order om att fångarna nästa dag på nytt ska föras upp i bergen. *Vad kommer att ske i morgon?* frågar sig Lindøe. De båda har nu börjat bli ganska oroliga över hur det ska gå för dem: *Vi har två gånger blivit räddade från en säker död.* Han räknar med att de kanske har en chans om de lyckas överleva nästa dag.

Den dagens första bombanfall kommer klockan 9.20 på morgonen. Det är jetjaktplan av typ MiG-15 som faller ett tjugotal bomber som dock verkar ha relativt liten verkan. Ett nytt anfall väntas på eftermiddagen.

*Staden dör,* skriver Lindøe på nytt i sin anteckningsbok. Flygplanen

kommer klockan 16.40 och en av bomberna faller bara några få meter från det hus där fångarna sitter inlåsta. Den vänlige upppassare som kommer med mat till dem berättar senare att han mist sin gamla döva, blinda och lama mor när hans hus blev träffat. Resten av sin familj har han nu utomhus.

Det blir ingen ny bergstur och efter modigt övervägande bestämmer Gustafsson och Lindøe att man inte heller ska be om förflyttning till stadens fort. Det är visserligen kraftigare byggt än det hus de sitter fängslade i, men Gustafsson säger vad båda tänker: "Man vill väl hellre dö i frisk luft än bli levande begravd". De resonerar om eventuella möjligheter att försöka fly. "Omöjligt", säger Lindøe, "Kabylerna tar oss med en gång". De får veta att Sanaas radio sagt att de kommer att anfalla Sada med tio flygplan. "Om det är sant är vi chanslösa!" De har redan upplevt vad bara några få bombplan kan åstadkomma.

Klockan kvart över fem på lördagsmorgonen rasslar det i låset på dörren och nu ska man upp i bergen igen. Man kommer iväg i niotiden och vid det laget är det allmänt känt att Sanaa-trupper är



*Den nya regimen i Sanaa fick modernare utrustning till sin armé från Östblocket. (Carl von Horns arkiv, Krigsarkivet)*